

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

FELELŐS SZERKESZTŐ

DR. KOVÁCS JÓZSEF

ÜGYVEDE

SZERKESZTŐSÉG: Kölcsey-utca 1197 sz.
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.

KIADÓHIVATAL: Wolf Dezső könyvnyomdája

A békéről

tárgyaltak az elmúlt héten a magyar és a német képviselőházban. Nem kisebb emberek, mint gróf Tisza, gróf Apponyi és a német birodalmi kancellár szöveget ehhez a kérdéshez. Felszólalásaikban hangsúlyozták, hogy mi sem sportból, sem ambícióból, sem pedig sikereinktől elkáitottan viseljük tovább a háborút. Minden pillanatot, amelyben ellenségeink tudatára jutottak győzelmünknek, készek vagyunk felhasználni arra, hogy békét kössünk. De amíg ez a pillanat be nem következik, törhetetlen elszántsággal folytatjuk a háborút. Kifogunk tartani, ha kell, rövid ideig, de ha kell, sokáig.

Azok a szavak, melyek a magyar és a német képviselőházban elhangzottak, a magyar és a német nép felfogását a békéről és a háborúról hiven tökröztetik vissza. Békét kötünk és pedig tartós békét, ha ellenségeink kéri azt, de viszont harcolunk tovább, ha ellenségeink nem akarják sikereinket elismerni.

A központi hatalmak sohasem hangoztatták azt, hogy addig nem beszélünk békéről, míg Oroszországot, vagy

Angliát meg nem semmisítettük. A központi hatalmakat orvul négy oldalról támadták meg, védekeznie kellett a rabló támadás ellen és még akkor sem, amikor ellenségeit sorban legyűrte, még akkor sem hangoztatja, hogy országokat akar megsemmisíteni, hanem azt, hogy békét köt, ha azt tőle kéri.

Igen, de kéri-e? A nagy német kancellár kijelentette, hogy ellenségeink eddig nem kérték békét tőlünk. Mit jelent ez? Jelenti azt, hogy ellenségeink most sem akarják elismerni, hogy le vannak verve. Abban az illúzióban ringatják magukat, hogy ők a győzők és mi vagyunk leverve. Ebből tehát nekünk azt a következtetést kell levonnunk, hogy nem mi, hanem ellenségeink nem akarják a békét megkötni és nem mi akarjuk megsemmisíteni az ő országukat, hanem igenis ők akarnak bennünket kiirtani a földszínéről.

A háboru kezdete óta hozzá vagyunk szokva az antánt hengegéseihhez. Mi mindig azt mondtuk, nem félünk senkitől, csak a jó Istentől. Az üres szavak gránát nélkül nem érnek semmit, ellenben a gránát szó nélkül is nagyon hatásos. Ellenségeink megmutatták a tizenhat hónap alatt, hogy mit

tudnak, de viszont mi is megmutattuk, hogy ki a legény a csárdában. A lefolyt tizenhat hónap alatt diadalt-diadalra arattunk, országokat, buzatermő földeket foglaltunk el, az ellenség százereit vittük hadifogságba; és az ellenség mit tett? egy hasznos dolgot cselekedett: szaladt hátrafelé és kiabált: megállj csak, ha megbirlak fogni, földhöz váglak.

Ellenségeink abban bizakodnak, hogy a központi hatalmak majd ki fognak fáradni és aztán könnyen leverhetik. Ha ezt hiszik, ha ezt lesik, várják, hát keservesen csalódnak. A központi hatalmak kifáradni sohasem fognak, győzik emberrel, ágyuval és pénzzel. Nekünk már mindegy: tizenhat hónapig szépen kibirtuk, miért ne bíránk tovább is, amikor mindennel elvagyunk látva.

Mi nem vagyunk diadalainktól elkábultva, mint ellenségeink a sok veregségtől, ezért azt mondjuk: várunk. Nekünk nem sürgős a béke, a mi fejünk felett nem ég a ház, türelmesen várjuk, míg az éhes ember ajtónkon kopogtat bebocsátásért. Hogy ez az idő a közel jövőben van-e, vagy a messze távolban, azt csak a Mindenható tudja, ki uralkodik a világ felett.

A nagymesterért.

Irta: Szentimrei Mártha.

Apja ruháját megszakgatva gyászolta őt. A napszámosleányok közt nem kereste senki. Arca megbarnult, kis kezei kérgessé durvultak, szűken volt betevő falatja, megfújta a szél, eső is verte olykor éjjeli álmában, bokor tövében. Am emelt fővel cipelte a köveket. Lelkében hangzott az elbűvölően szép férfihang: «Leányom vagy!» Durva munkásnép ajkán mosdatlan beszéd folyt körülötte. Nem hallotta, csak Hiram erős meggyőző hangját, mely akaratát rabul ejtette. Nem csoda! Az a vasakarat hitevezet munkáskezet tudott egy célért, egy eszme kiviteléért egyesíteni. Támár látta őt néha, amint Salamon királynak mutatta a munka előrehaladását. Látta, mikor maga köré gyűjté a mestereket, kiadta a jelszót. Csupa erély — félisten volt ilyenkor.

És... estenden, mikor a kőművesek keresztbe tették kalapácsaikat, a munkásnép fáradtan elpihent, Támár nem sietett nyugovóhelyére. Lemosta gyöngéd orcáiról a munka szennyét s elindult az uton, mely a szakadék felé vezet s melyen Hirammal találkozott élte ama válságos éjjelén. Most is sétált erre olykor. S ha

találkoztak, némán nyújtotta kezét Támár felé, s ajkához vonta az eldurvult kis kezét. Csupa gyöngédség, gyermekszelidségű volt ilyenkor.

— Mit cselekszel, Mester? A király barátja csókkal illetheti-e a napszámosleány kezét?

— Nem a rang választja el az embereket egymástól, Támár, hanem a lelkük. Az emberek mint a muslicák szeretnek százankint kerengeni segély vizek felett, csak egyesek vágnak magasra, honnét tágabb a látókör. S akik eközben találkoznak, azok mind méltók egymásra, Támár.

Olykor átölelte a leányt, s ajka kereste vonagló ajkát. Csak egy pillanatra. Aztán elbocsátotta és soha sem beszélt neki szerelemről. Csak szeretetről, melynek át kell ölelnie az egész emberiséget. Akaratnak mely akkor hatalmas, ha milliókat mozgat meg egyszerre. S a jóról, mely titokban gyakorolva kétszeresen jó.

Legtöbbször azonban egyedül bolyongott Támár az olajfák alatt és ajka, mely néma volt, míg Hiramra figyelt, halk panasz-szavakat suggott az éjszakának.

— Vajh merre jár? Nyugtalan gondolataim azt sem tudják, merre keressék most. A király udvarában mulat-e? Talán azon szép zsidónők egyikének ölébe hajtja fejét, kik palotájukban szívesen látják a szép, híres tyrusit. Hisz suttojga a munkásnép, mely látszólag

semmivel se törődik, de mindent észrevesz, hogy Salamon király egyik tündérszép felesége is untalan látogatja az építkezést, s mindenfelét magyarázat magának a mesterrel. Irigylem őt, ki lakomára hívhatja palotájába. De irigylem a követ is, melyre lép. Érzéketlen kő, te nem sejtéd, milyen boldogság az ő közzelle. Irigylem a levegőt, melyben hangja elhal, mely mindenütt csókolgatja orcáját. Én csak néha — titkon.

Oh jaj! büszke voltam, dacos és felesége sem akartam lenni senkinek, hogy érintetlenek maradjanak ajkaim. Hová levél büszkeségem, egyetlen vagyonom, melyért odaadtam mindent?

A csók, mit Hiram ajkamra nyom, talán csak alamizsna, mit egy koldusszegény léleknek ad, és én — elfogadom. Hiram! Hezedbe adtam életemet... Nagymester, nem sejtéd, hogy még te sem tudod újra építeni, csak tűz emészti a romokat.

És zokogva borult a mohos köre, melyen olykor együtt ültek.

Vajon miye vagyok én? Kérdezte máskor pirulva, önmagától. Leánya nem — bár annak nevez, mert leányát az egész világ láttára kárjára fűzné. Szeretője sem... Jehova látja csókjaink tisztaságát. Gondolni se tudok arra, ami vétek... Mi hát ez az érzés szívemben?

(Folyt. köv.)

Egyéjszaka a sok közül.

Irta: — Kri. —

Szép verőfényes délután. Köröskörül a végtelen havas táj, amelyből mint kis szigetek emelkednek ki a folyó mellett huzódó fűzfabokrok. Nagy nyugalom, csak néha-néha hangzik egy pukkanás, amelyből emberek jelenlétére lehet következtetni. Gyanus jelenségeket vettünk észre „odaát.“ Készülnek valamire. A vihart rendszerint nagy szélsőségekkel megelőzni, hogy aztán annál erőteljesebben törhessen ki. Ezuttal is úgy volt. Délután folyamán a legnagyobb készenlétre, állandó éberségre és figyelemre kaptunk parancsot. A figyelő őreket a drótakadálynál megháromszoroztuk. A rajvonalt egész lakossága pedig figyelő őrséggé alakult át. A tüzet kioltottuk a „magánlakosztályokban“ s mindenki elfoglalva helyét, várakozó álláspontra helyezkedtünk. A nap eltűnő félben, csak biborpiros sugarait lövelte még ránk bucsuképen. Aztán a sugarak is eltűntek. A világosság eltűnésével egyenes arányban kezd hangosodni a környék. Megszólalnak az ágyuk, küldi a muszka a „csomagot,“ a srappelt. Kezdődik a munka, a tüzérségi előkészítés. A régi megszokott nóták ezek. Nagyon ügyetlenek, mint általában. Tüzérségük nem okoz nálunk félelmet, — de azért jó elkészülni mindenre. Már küldi a gránátokat is. Egy éppen a drótok közé csapódott. Közösen megállapítjuk, hogy az éjjel „ramazuri“ lesz, a muszka támadást csinál. Annyi baj legyen. Engem nem érdekel közelebről a dolog, nem igen veszek benne részt. A muszka tőlem 2400 lépésre, közből az I. folyó nagymocsaras árterületével, melyen járni lehetetlenség. A megkönnyebbülés érzésével megyek tovább ellenőrző utamra, hogy végre egyszer én is kimaradok a játékból, mikor jön a parancs, hogy szakszommal azonnal szálljam meg a jobb szárnyon levő oldalazó állást. Eddigi helyemet a szomszéd szakasz meghosszabbítva betölti. Tehát mégis! korai volt az öröm. A parancsot teljesítettük, hasoncsuszva bejutottunk az állásba. Egészen más helyzet. más körülmények. Az ellenséges állás tőlünk csak 40 lépésnyire. Örvendhetünk a közellét örömeinek. Mintha farsang volna, olyan hangos a világ. A puskák kellemesen kellemetlen primjéhez az ágyuk szolgáltatják a basszust. Szép összhang, de még nincs találat. Odaát tombolnak. De csak hadd tomboljanak. Az nevet, aki a végén nevet. — S aztán megszakad részünkről is a nagy nyugalom. Előbb egy tompa durranás; egy kis világító tömeg előbb fölfelé, aztán szép lassan lefelé száll s megvilágítja az egész tájat. Még egyet szól és egyet világít a világító pisztoly s ez a kis világosság éppen elég volt arra, hogy géppuskánk megtalálja a helyes irányzékot s már abban a percben meg is szólal ismerős kattogó hangján. Pillanatra csend lesz, az ellenség nagyon respektálja ezt a szerszámot. Most egy irtózatossá bődülés hallatszik; hirtelen lecsapódik valami a földre, nyomában lángoszlop emelkedik fölfelé s aztán siri csönd. A figyelő jelenti, hogy bombánk éppen az orosz vonal közepébe csapódott. Ez bevezetés volt nyomában mindkét részről megindul a közelharc. A hangok óriási khaosza, kézi fegyve-

rek, géppuska, ágyú, bomba, kézi- és puska-gránátok a legveszedelmesebben dolgoznak. Mint az égháboru lecsapó villámaival tör és zuzza a fákat és földet, úgy tör és zuz itt mindent. Néha emberi hangot, vad jajgatást is hoz tulról a szél, jelélül annak, hogy jól dolgozunk. De figyelem. Odaát csendesülnek. Egy hátul álló reflektorunk torkából hosszú fénycsóva száll a tuloldalra, szép lassan, méltóságteljesen halad végig az ellenséges álláson, azokat nappali világossággal árasztja el. És egyes csuszó-mászó alakokat látunk a hóban gubbasztani, amint drótakadályainkhoz akarnak közeledni. Talán megelégette már a muszka a több mint 2 óras bomba és gránát harcot, kimászott odujából, hogy szuronnyal verjen ki bennünket állásunkból. Nehéz lesz, de csak hadd próbálják. Most 5—6 száz puskából egyszerre hangzik a durranás. Ösztűz a mieinktől. Még egy, kettő, három, aztán megindul az igen gyors gyalogsági egyes tűz. A muszka már a drótnál van, azt próbálja vágni. Hangzik is a drótra helyezett konzervdoboz zörgése. A zörgés nyomán még irtózatossabb tűz támad s vagy 25—30 percig a legkeményebb és leggyorsabb tüzet bocsátjuk a támadó oroszra. A világító pisztolyok és reflektorok állandó fénye nagyon megkönnyítik munkánkat s nagyon erősítik az önbizalmat. De odaát nem kímélik az embert. Előre és csak előre! Jönnek hátulról is a tartalékok, 7—8-as rajvonalt, az elülsők fegyver nélkül, drótvágó ollóval felszerelve. És át is vágják a drótot, hömpölyög felénk a tömeg, mint az ár, mikor átszakítja a gátat. És felhangzik az orosz torkokban a rémesen hangzó hurrá, hurrá! Nálunk egy pillanatra elcsendesül; a lövészárók szélén emberek jelennek meg, magyar honvédek és német gránátosok vegyesen. Nem kell messzire rohanniok. Kicsi ez a roham a magyarnak, jobban szereti, mint az álló lövészáróharcot. Néhány percig tart így és a zürzavar, ember ember ellen, szuronnyal és puskatussal és csakamar láthatóvá lesz a helyzet képe. Rohanunk előre s a védőkből üldözők s a támadókból pedig menekülők lettek.

— Világsodik! Egy-két puskadurranás, különben néma csend; csak a sebesültvivők dolgoznak. Ott hátul temetik a hullákat, termetes, szőke orosz katonákat. Közeliükön éhes farkasok oldalognak, fönt pedig a varju rikácsol, hogy: kár, kár. És másnap megjelent a hivatalos jelentés: „Csapataink az ellenségnek egy tulerővel végrehajtott támadását erős küzdelem után véresen visszaverték, miközben halottakban és foglyokban 800 főnyi veszteséget okoztak az ellenségnek.“

Adakozzunk a Vörös-kereszt kórháznak.

HIREK

Kunszentmárton, 1915. december 12.

HÉTRŐL-HÉTRE

Ezer bocsánat nyájas olvasó, hogy tett ígéretem ellenére prózában batorokodom e rovatban nem annyira tehetséges, mint inkább szellemtelen „én“ emet bemutatni, de hát könyörgöm, ezen merényletnek oka nem én vagyok.

A vers, óh a vers! Azok a pattogó, ropogó, tiszta rímek, az a sima gördülékenység a vers lábak hibátlansága, óh vers, sok kal, hasonlíthatatlanul szebb mint a próza, de hiába... azt mondta a szerkesztő, hogy én roppant „próza“ ember vagyok, — hát legyenek prózai!

No igen. Hát tehetek én arról, hogy a jó Isten engem két bal lábbal teremtett. Hát tehetek én arról, hogy a két bal lábam mellé még két bal szemem is adott, mert egyik se jó. Hát tehetek én arról, hogy én az én édes szép hazámnak mostoha gyermeke vagyok, nem azért mintha én nem szeretném őtet, én szeretem, én imádom, de ő gyűlöl engem, mert most, amikor minden oldalról bántják nem engedi meg, hogy én megvédjem. Pedig bátor ember vagyok. Akármilyen korom sötét éjjel legyen is, én kimerem menni az udvarra égő lámpással, ha velem jön a... feleségem! A puska, a kard, az már más! Ezekről félek. És milyen csodálatos, a szerkesztő meg ezektől nem fél. Például ő este nem mer kijönni a szobából. Ha véletlenül vacsorára meghívják, mielőtt a nap lenyugodnék, már ő ott van s még a nap fel nem kel, ott marad, mert... fél... fél!!! Puskája azonban van és kardja is!

Jaj de csunya is az, amikor egy ember pletykál, mert ez asszony tulajdonság.

S én még is — bizony Isten — szeretek pletykálni.

Mondják rám mint a szerkesztő — próza ember, mondják rám, hogy anyám asszony katonája, mondjanak rám minden rosszat... nő, ná! zsebre rakom s még sem lettem katona!!!

— **Olvasóinkhoz.** Felelős szerkesztőnk, dr. Kovács József ügyvéd 1915. december hó 15-én hadiszolgálatra bevonul a 68. gyalogezredhez Prágába. Távollétében a szerkesztői teendőket Mezey István kántor fogja ellátni.

— **Uj esperes.** Szrmecsányi Lajos dr. egri érsek a kunszentmártoni esperesi kerület esperesévé Kucsera Ferenc dr. törökszentmiklósi plebánost nevezte ki.

— **Gyűjtés a sebesült katonák karácsonyfájára.** Radó Béla szintársulata a folyó 8-iki előadás alatt gyűjtést rendezett a közönség körében a sebesült katonák karácsonyfája javára. A gyűjtés eredménye 15 korona 75 fillér lett, mely összeget a kórház vezetősége a szinigazgatótól átvett és ezuton is köszönettel nyugtázta.

— **Sorozás.** Az 1873—1877. 1891. 1895. és 1896. években született népfelkelők, akik az eddigi szemléken alkalmatlanoknak találtattak, 1915. december hó 15-én pótszemlén tartoznak megjelenni. A pótszemle Kunszentmártonban tartatik meg és reggel 8 órakor kezdődik. Kunszentmártonban állítják elő a szelevényi, csépai, sasi, ugi, nagyrévi, tiszakürti és mesterszállási illetőségi népfelkelőket is.

— **Bíró választás.** Kunszentmárton község képviselőtestülete 1915. december hó 13-án délután 5 órakor közgyűlést tart, melynek tárgyai: 1) Gácsi L. István II. bíró elhalálozásával megüresedett bírói állás betöltése. 2) Egy községi bábai állásnak választás utján leendő betöltése.

A második bírói állást tehát holnap betölti a képviselőtestület, pedig úgy volt, hogy csak a háboru után választjuk meg a második bírót. Azonban a választást a háboru

utánra nem lehetett halasztani, mert a behívások folytán a községi tisztviselők száma nagyon megcsappant és így tartani lehet attól, hogy a községi ügykezelés némely ágában zavarok állanak be, ha ezt a választást is elhalasztjuk. A járási főszolgabíró ezért december 13-ára tűzte ki a második bírósági választást.

Amint az előjelekből látjuk, a bírósági választás egyhangú lesz. Ez a helyes. Most nem olyan időköt élünk, hogy helye volna a korteskedésnek és a választási harcoknak. Kerülni kell most minden személyeskedést és minden veszekedést, egyedül csak azt kell nézni, hogy az illető alkalmas-e a bírósági állást betölteni.

A második bírósági állásra a jelölt *M. Kovács Antal*. Akik ismerik *M. Kovács Antalt*, azok tudják, hogy vele egy puritán jellemű, gondos gazda és községét szerető ember kerül a bírósági székbe. Hogy jó gazda megmutatta azzal, hogy gazdasága mindig rendben volt és éppen ezen jeles tulajdonsága ajánlja őt második bírónak, a község gazdája is. *Bátran* merjük azt mondani, hogy nemcsak a mostani viszonyok között, de még béke időben sem találunk alkalmasabb embert nálánál erre az állásra. Aki jó gazda volt, az jó hivatalnok is lesz; aki szerette a cselédségét, az szeretni fogja a község lakosságát is és igazságot fog szolgáltatni egyformán mindenkinek. Kunszentmárton község sokat nyer *Kovács Antallal* és mi hiszünk, hogy a község lakossága egyhangúlag fogja őt megválasztani a néhai *Gács L. István* örökébe.

— **Felmentett anya.** Annak idején megírtuk lapunkban, hogy *Hajdu Zsigmondné* tiszakürti lakos 1914 december végén a házasságon kívül született gyermekét megölte és az udvarban elásta. A kir. ügyészség szándékos emberölés büntetése miatt emelt vádat *Hajduné* ellen és bűnügyében folyó évi december 6-án volt az esküdtzéki tárgyalás Szolnokon. *Hajduné* tagadta, hogy megölte volna gyermekét, hanem szülési fájdalmai voltak, ezek önkívületi állapotba hozták és mikor felébredt, gyermeke halva volt. Az esküdtek nem bűnösnek mondták ki *Hajdunét* a szándékos emberölés büntetésében, mire a bíróság a vádlottat felmentette.

— **Bevonulás.** Azok a népfelkelők, akik 1878—1890 1892—1893 és 1894. években születtek és a legutóbbi utóbemutató szemlén alkalmasoknak találtattak, azok 1915. december 15-én a népfelkelői igazolványukon feltüntetett parancsnoksághoz bevonulni tartoznak.

— **Hősi halál.** A legújabb veszteségi kimutatás szerint a következő kunszentmártoni fiúk haltak hősi halált: *Varga Zs. Pál* 68. gy. e. gyalogos az orosz harctéren. *Kiss Gáspár* Menyhért népfelkelő az orosz harctéren. *B. József* János népfelkelő az olasz harctéren és *Kardos János* 68. gy. e. gyalogos az orosz harctéren.

— **Hadifogságban.** A legújabb veszteségi kimutatás szerint a következő kunszentmártoni fiúk estek hadifogságba: *Darabos Sándor* népfelkelő. és *Seres Imre* népfelkelő.

— **Karácsonyi Album 1915.** Rózsavölgyi és Tsa. a legnagyobb magyar zeneműkiadó, ez évben ismét egy kiváló tartalmu nagy, magyar zenegyűjteményt hozott karácsonyra piacra. Csodálnunk kell a kiadók áldozatkészségét. Értékesnél értékesebb zenei számokat tartalmaz az új Karácsonyi Album. Mult évben a sok ezer példányból álló kiadás rövid pár hét alatt teljesen elfogyott. Ez évben kárpótlást nyernek mindazok, akik az előző Album vásárlásától elestek és új örömeiket hoz azok számára, akik a mult évkötetből derűt, vidámságot, szórakozás, vigaszt és élvezetet merítettek egy esztendőn át. Az Album ez évben sokkal többet és értékesebbet tartalmaz mint a mult évi. 106 oldalon, az 1914. évi legnagyobb sikerű

operett, mű-, kabaré-dal, katonanóta, szalon és táncdarabok színe-javát adta a kiváló kiadó cég. Az Album kiállítása izléses, rokonszenves és igen alkalmas karácsonyi ajándék. A fűzött példányokon kívül, melyeknek ára 5 korona, készültek kötött példányok is, ezeknek ára 7 korona. Kapható a helyi könyvkereskedésben, lapunk kiadóhivatalában és megrendelhető a kiadónál, Rózsavölgyi és Társánál Budapest IV., Szervita-tér 5.

— **Műkedvelő előadás.** A kunszentmártoni műkedvelő egyesület a Vörös-kereszt kórházban ápolt sebesült és beteg katonák karácsonyi ajándéka javára, a Vörös-kereszt kórház ápolónői közreműködésével, december 19-én műkedvelő előadást rendez és előadják *Benke Istvánnak* „Mindnyájunknak el kell menni” című 3 felvonásos népszínművét. A próbák serényen folynak a kórház ebédlő termében s őszintén mondhatjuk, élvezetes estben lesz része annak, aki nem sajnálja azt a pár fillért az érettség oly sokat szenvedő hőseink karácsonyi ajándékára és eljön megnézni az előadást.

— **Színészet.** *Radó Béla* színigazgató ezen a héten folytatta előadásait a Köröszállóban.

Minden előadás jó, összevágó volt, csak a közönség volt csekély. Az elmúlt héten publikumunk annyira megligálta a színelőadásokat, hogy a bérleteseken kívül alig egy-két ember volt a színházban.

A színészek pedig jól játszanak és a legújabb darabokat adják elő. Közönségünknek ugylátszik, nincs kedve színházba járni, talán a háború miatt, talán más miatt.

Az elmúlt héten a következő darabok kerültek előadásra.

Vasárnap d. u. Szibill. este A vörös ördögök.

Hétfőn: Lengyel vér.

Kedden: Kyon Lea.

Szerdán: Zsuzsi kisasszony.

Csütörtökön: A doktor ur.

Pénteken: Mozi-tündér.

Szombaton: Tisza virág.

A mai napon tartja a szintársulat a bucsu előadásokat és hétfőn elmennek tőlünk egy szebb és jobb hazába.

Vasárnap délután színre kerül a *Mozi-tündér*, este pedig *Megjött a hős operett*.

— **Vásár.** A szarvasi legközelebbi országos vásár folyó évi december hó 17 18 19 és 20 napján tartatik meg és pedig: december 17-én hasított körműek vására, december 18-án lóvásár és december 19 és 20-án általános kirakodó vásár.

Vészmentes helyekről mindennemű állat felhajtható.

Sütőde megnyitás.

Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy

házi kenyér sütődémet

Kossuth-utca 229 sz alatt (Weisz Jakab ur házában) nyitottam meg. Háromszor naponta idegen kenyér sütést rendeztem be még pedig: reggel 5 órakor, délelőtt 8 órakor és 11 órakor, tepsis süteményt egész nap lehet sütni, csak arra kérem a n. é. közönséget, hogy úgy a kenyeret, mint a tepsiseket előtte való nap bejelenteni sziveskedjenek. Kérem a közönség szives pártfogását.

Maradok kiváló tisztelettel

Kertész Miksa

sütő-mester.

Mit vegyünk karácsonyra ajándékba azoknak, akik a szépet és a zenét szeretik?

A legértékesebb, a legszebb és a legnagyobb magyar zenegyűjteményt

RÓZSAVÖLGYI 1915. ÉVI Karácsonyi Albumát.

Ára füzve 5 kor., kötve 7 kor. 106 oldal, 46 értékesnél értékesebb zeneművet tartalmaz.

Kapható lapunk kiadóhivatalában

Üzlet áthelyezés.

NAGY SÁNDOR cukrász értesíti a nagy érdemű közönséget, hogy

cukrász üzletét

1915. november hó 15-én **KIRÁLY-UTCA 932** szám alatt (*Berta József* üszer-kereskedő mellett) levő saját házába helyezte át.

Jäuernik Károly

értesíti a közönséget, hogy a **rézüstök** helyett **vaslemezből** készít **üstöket** és **ércedényeket** cinezve. Kéri a közönség szives pártfogását.

Wolf Dezső könyvnyomdájában egy ügyes fiu fizetés mellett

tanoncnak

felvétetik. — Értekezni lehet e lap nyomdájában.

ORVOSOK

ajánlják, mint legelismertebb köhögés ellen szert a **KAISER-féle**

Mell-karamellákat

a Három fenyő védjeggyel.

Milliók használják

Köhögés

ellen. Rekedtség, elnyálkásodás, számarköhögés, katarus gégefájás stb. minden előforduló *hülés* ellen.

6100 köszönő s hálalevél orvosoktól s magánosoktól igazolják a biztos eredményt.

Étvágygerjesztő és legízletesebb bombonok. Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozonként 60 fillérért kapható Kunszentmártonban

LUKÁCS ANDOR és POPOVITS GÁBOR
Tiszaföldváron **Goldman Adolf**
gyógytárban és minden hazai gyógytárban.

ÚJ TEMETKEZÉSI VÁLLALAT!

Tisztelettel van szerencsém Kunszentmárton és vidéke nagyrabecsült közönségét értesíteni, hogy teljesen új temetkezési üzletemet **BELEZNAV ISTVÁN** ur házában (TITTEL KÁROLY ur szomszédságában) helyeztem el, ahol is a mai kornak megfelelő s a legújabb igényeket is kielégítő LEGÚJABB és LEGDISZESEBB

TEMETKEZÉSI vállalatot

rendeztem be. Raktáron tartok: **érckoporsót, fakoporsót, szemfedeleket, sirkoszorukat** és a temetkezéshez szükséges legújabb diszes ravatalozási cikkeket.

Új üveg gyász kocsim kívánatra minden temetkezésnél rendelkezésre áll a nagyrabecsült közönségnek.

Amidőn erről a nagyérdemű közönséget értesíteni bátorodom, már ezúttal is kijelentem, hogy úgy olesó árák tekintetében, mint a legpontosabb kiszolgálásról a nagyérdemű közönséget biztosítom.

Szíves pártfogásukat kiváló tisztelettel kéri:

Várady Lajos

temetkezési vállalkozó.

Képes levelező-lapok nagy választékban.

Polgáriskolai tan-
könyvek, rajzesz-
közök és tanszerek
s általában minden-
féle iskolai cikkek
kaphatók.

Wolf Dezső
könyvnyomdája,
könyv-, papir- és írószer-
kereskedése
Kunszentmárton.

Mindenféle könyv-
nyomdai munkák a
legszebb kivitelben
gyorsan, pontosan
és kifogástalanul
készülnek.

Képes levelező-lapok nagy választékban.